

SEISMOGRAF (<http://seismograf.org/>)

FORSIDE (/)

OM (/OM)

ANMELDELSE

09.11.16

Foto: Caroline Bittencourt

(http://seismograf.org/sites/default/files/article_images/glerup_bittencourt8_rev.jpg)

GLERUPS GENNEMSIGTIG IMPLOSION

Anmeldelse af Rune Glerups 'Symfoni'.

Serier af gentagelser af små bevægelser. Lynhurtige vendinger. Små repetitioner, der dannede mønstre. Mønstre, der kom igen og igen og blev til figurer. Forløsning var der ingen af. Til gengæld imploderede Rune Glerups nye symfoni helt til sidst i tætte cirkler, så lytteren blev centrifugeret rundt i en strøm af lyd. Jeg blev i hvert fald helt svimmel.

af [Henrik Friis \(/profil/henrik-friis\)](/profil/henrik-friis)

Det er ikke hver uge – eller hvert år – en ung komponist får en ny halv time lang symfoni opført på en Torsdagskoncert i DR. Men når det nu var en så heftig og vedkommende oplevelse, som Glerups var denne novemberaften, kan det jo være, at DR har fået blod på tanden og tør vise lidt mere nyt fremover. De har i hvert fald et rigtigt godt orkester til det.

Det var på alle måder en virkelig blæret halv time 34-årige Rune Glerup havde sat op som 11 korte satser. Symfonien med det tørre navn 'Symfoni' og den meget lidt poetiske undertitel 'Værk nr. 17' er i familie med mandens øvrige musik. Fx hans orkesterstykke 'Examples of Dust' som han skrev til Ensemble Contemporain som afslutning på sine to år på IRCAM i Paris og kammer-cd'en 'Dust encapsulated', som Dacapo udsendte for et par år siden.

I værkerne har Glerup arbejdet med idéen om, at musikkens dele får en slags form eller objekt karakter – en slags særlig sluttet identitet – når forskellige dele sættes sammen, og gentages sammen. Lidt på samme måde som noget af den konkrete, akustiske musik som fx Axel Borup-Jørgensens eller Pelle Gudmundsen-Holmgreens i 1960'erne, hvor små, sammensatte gentagelser af musikalske bevægelser drejede sig om hinanden som elementerne i en uro – i mobiler om man vil.

Eksemplerne fra 1960'erne er bare ikke ret gode til at forstå 'Symfoni' med. For Glerups musik lød slet ikke som datidens sammensatte klange. Den lød som sig selv i sin fascinerende blanding af sarte mønstre af små træblæsermotiver og huggende strygerfigurer. Alene hans orkesterbehandling gjorde det til en aften ud over det sædvanlige. Jeg forestiller mig, at grunden til, at Glerup kan få et orkester til at klinge så gennemsigtigt og lækkert – med

MERE...

GLERUPS GENNEMSIGTIGE IMPLOSION 09.11.16

Henrik Friis anmelder uropførelsen af den danske komponist Rune Glerups symfoniske værk 'Symfoni'.

(</anmeldelse/glerups-gennemsigtige-implosion>)

MANGEDOBLING AF LYD 01.11.16

Portrætinterview med den danske komponist Niels Lyhne Løkkegaard, komponist på SOUND X SOUND.

(</mangedobling-af-lyd>)

OG TIL SLUT EN HOPPEBORG 30.10.16

Michael Rebhahn anmelder Nordiske Musikdage 2016, der rummede næsten alt.

(</anmeldelse/og-til-slut-en-hoppeborg>)

SUSÅ NUMMER 24 16.10.16

Sune Anderberg anmelder den 24. udgave af Næstveds Suså Festival for ny musik.

(</anmeldelse/susaa-nummer-24>)

BEYOND THE DOWNWARD DROOPS – BENT SØRENSEN IN TRONDHEIM 11.10.16

Bent Sørensen was the resident composer at Trondheim Chamber Music Festival 2016. Andrew Mellor writes from Norway.

(</node/8611>)

TRE EKSPERIMENTER MOD DEN GÆNGSE MUSIK 04.10.16

Tobias Linnemanne Ewé anmelder tre udgivelser fra samtidige danske lydkunstnere: Gry Bagøien, Lars Lundehave Hansen og Jonas Olesen & Rune Søchting.

(</anmeldelse/tre-eksperimenter-mod-den-gaengse-musik>)

2006-16: IS IT TIME TO DOWNSIZE? 03.10.16

Line Tjørnhøj and Allan Gravgaard Madsen of the AUT board tell Andreo Michaelo Mielczarek about their views on the future of the association after a time of large-scale projects.

(</node/8593>)

1996-2006: READY FOR THE FUTURE 03.10.16

Digitalization was influential on AUT coming into the new millennium. Hjarne Fessel on a paradoxical atmosphere of openness and seclusion. (</node/8594>)

1986-96: REVITALISED INDEPENDENCE 03.10.16

AUT was trying to find its own identity compared to NUMUS and the conservatory. Hjarne Fessel remembers the period as a time with a strong faith in the future.

(</node/8594>)

1966-76: WHEN AARHUS BECAME THE NEW MUSIC METROPOLIS OF DENMARK 03.10.16

Erling Kullberg on the first ten years of AUT, a time when the Danish scene for new music was noticeably decentralized – not least due to some assiduous musicians.

(</node/8592>)

smidige overgange mellem væsensforskellige instrumenter og delikate, elegante farveblandinger – skal findes i de intense studier i klangsyntese og tonespektre hos ingeniørerne på IRCAM. Uanset årsagen lød DR SymfoniOrkestret som sit allerbedste jeg.

Det skyldes også dirigenten, Thomas Søndergaard, der havde en helt klar idé med sin version. Det var stramt, stringent og pulserende – vekslende mellem sarte natteverdener og intens fremdrift.

Glerup var sat på programmet som overdimensioneret intro til Ravels lille klaverkoncert for venstre hånd i en fortolkning med en af tidens mest interessante pianister Igor Levit og Stravinskys multifarvede balletepos 'Ildfuglen' i fuld længde. Og det var det helt rigtige selskab. Ravels (og den aften ligeså meget Levits) klangfølsomme behandling af instrumenterne og Stravinskys fandenivoldske rytmiske serier mindede om, at Glerup ikke er helt alene i musikhistorien, selvom hans iscenesættelse af klangene i bundter, der giver ideen om et objekt, får ham til at lyde særegen.

I salsprogrammet var Glerup interviewet om sit værk, hvor han sagde en del om, at han ikke har taget udgangspunkt i en symfonisk tradition. Men - det har han nu nok alligevel. I hvert fald som en slags modstykke. Hvor den klassiske symfoni former store syntakser, der binder sløjfe på sig selv i slutningen, var Glerups 'Symfoni' en lang parataks med serier, der fulgte hinanden uden at forme konklusioner. Hvor den romantiske symfoni vokser sig stor efter principper, der kan ligne en organisme, var Glerups serier snarere sat op i en mekanik. Og hvor de gamle symfonikere dyrkede udsvingene i styrke og temperament som midler til at vise temperament, lagde Glerups symfoni sig i konstante lag, der begyndte og sluttede, men som ikke skejede ud undervejs.

Der gik et eller andet galt midtvejs. Søndergaard slog orkestret af, der opstod forvirring blandt musikerne, og alle måtte bladre et godt stykke tilbage partituret. Havde det været i tresserne, kunne den lille episode godt have stået i noderne, som en måde at trække tæppet væk under værk og publikum. Men sådan er Rune Glerup ikke. Musikken skal fungere som musik.

DR Koncerthuset

Torsdagskoncert den 3/11 2016

Rune Glerup: 'Symfoni' (uropførelse)

Maurice Ravel: Klaverkoncert for venstre hånd, D-dur (1929-30)

Igor Stravinskij: Ildfuglen (1909-10)

DR SymfoniOrkestret

Solist: Igor Levit.

Dirigent: Thomas Søndergaard.

0 Comments

Sort by **Oldest** ▼

Add a comment...

 Facebook Comments Plugin